

LO GERONÉS

PERIÓDIC DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre
Fora.	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.

Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Libertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Prems convencionals

De tots los llibres, folletos, etc. que s' remetin a la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanar.

Any VI.

Dimars 25 de Abril de 1899

Núm. 253.

ANIVERSARI

Avuy fa dos anys que la «Unió Catalanista» va celebrar a Gerona la quinta de les seves Assamblees, la més important sens dubte de totes, ja que no pels acorts que en ella s' prengueren, que no son més que la essència y la confirmació de les Bases acordades en la de Manresa, pel nombre de Delegats que a n' ella assistiren, per la unitat de intencions y l' entusiasme que hi regnà y pel motiu de la seva celebració.

Fou aquest lo de protestar virilment contra les disposicions de les autoritats centralistes de Barcelona, privant de publicarse en aquella provincia, que estava en estat de sili, la conseqüència de l' atentat anarquista del carrer dels Cambis, los periódichs catalanistes *La Renaixensa* y *Lo Regionalista*, servintse per axó de les facultats de que extraordinariament estava revestida, no pera perseguir als ciutadans que fessin us dels seus drets, segons havia declarat lo Govern, sino pera salvaguardar a la societat y a la provincia de Barcelona de les maquinacions y atropells possibles de la secta anarquista y tornarli la confiança y la tranquil·litat perturbades y perdudes pels crims d' aquesta.

La circumstancia d' anar acompanyada aquella doble impressió, de la recollida y prohibició de circular los exemplars impresos, y feya temps posats sense cap impediment a la venda pública, de la *Doctrina Catalanista* escrita per los senyors Prat de la Riba y Muntanyola, y de coincidir ab la enérgica propaganda que venian fent aquells diaris contra la continuació de les guerres colonials, contra la política guerrera del Govern y l' entusiasme artíficial que aquest volia excitar en la opinió pública de comunitat ab la seva política y ab les seves mires: va produir en tothom lo convenciment de que de lo que s' tractava era de fer callar al orguens en la premsa del catalanisme y de perseguir y afogar aquest, y com axó no ho consentien les lleys comuns, no reparant en medis, aplicar autoritariamente al Catalanisme les lleys de excepció que sols contra los anarquistes s' havien posat en vigor.

Aquest acte injust é hipòcrita de les autoritats governatives de Barcelona, aquesta ofensa inferida a catalans que podien anar equivocats en alguna cosa, ningú podia atribuirli altre delictes que 'l de estimar per sobre de tot a Catalunya y 'l de defensar y reivindicar los drets y llibertats d' aquesta contra la absorció del Poder central y contra la política guerrera que arruïnava la fortuna pública y privada y arrencava 'ls fills a les seves families y a la patria pera portarlos a morir inutilment y sense gloria en terres llunyes y malsanes; aquest acte injust é hipòcrita del centralisme va ferir a la ànima de tot Catalunya, y may lo catalanisme s' havia vist amparat com se vegé allavors per las simpaties de totes les classes socials, may havia assolit progressos que llavors féu en poch dies en la opinió, y may l' entusiasme de sos adeptes s' havia manifestat ab tanta força ni hauria portat tant lluny com allavors l' esperit d' abnegació y de sacrifici.

Quan consolador es recordar en la hora present, en los dies tristos en que 'l Catalanisme està passant una fonda crisi per los afalachs del Centre; quan consolador es, recordar aquell aplech nombrosissim, aquella unitat de intencions, aquell entusiasme ardent, y aquella fé incommutable en lo pervindre de la patria catalana!

Quin catalanista hauria cregut llavors que podia venir un dia, y qu' era pròxim, en que alguns dels congregats esmentarien quan menys ab complacencia los oferiments y promesses dels matexos polítics centralistes que 'ls perseguían, sentirien esmortuhirse en son cor l' entusiasme y en sa memòria la fé en la integritat dels principis que professavan y mantenían, contentanise, en que fos temporalment, ab una part d' ells y aquesta encara confeccionada a gust y satisfacció dels meritats polítics!

Quan cert es que als catalans no 'ls abaten les contrarietats y 'ls obstacles y ab ells se vigorisan y se crexen; pe-

s' acabarà perque t' afluxin un xich los lligams que t' agrotan: los hereus de Felip V continuarán essent los senyors y fins voldrán que 'ls hi demostris agraïment per les esquivades facultats que tinguin a bé donarte, reservantse sempre lo dret y 'l senyoriu de tornarteles pendre!

Y Tu fores a casa teva senyora y majora, y Tú 't feres en altres terres ab un patrimoni, que 'ls qu' avuy te manan s' han malmenat, com s' acaban també de malmenar lo seu propi.

Recordém, recordém si dies mellors; dies de persecució es vritat, pero dies d' entusiasme, dies de fé, dies d' esperança, dies d' abnegació y de sacrifici, dies que somo-huen les energies de la ànima, dies qu' unexen en un sol esperit, en una so'a aspiració a aquells que estiman per sobre de tot a Catalunya, y demaném a Deu que si es necessari per la salut de la Patria aquells dies tornin.

J. B. y S.

Gerona, 25 d' Abril de 1899.

CATALUNYA EN LO CONGRÉS

En les darreres eleccions han sigut proclamats Diputats a Corts per los diferents districtes de Catalunya los senyors següents:

PROVINCIA DE GERONA

- Gerona: D. Joseph Herrero, valencià, encasillat y canalejista.
- La Bisbal: D. Joseph Lletget, català, de oposició y republica.
- Santa Coloma: D. Anton Comyn, castellà, encasillat y silveli.
- Torroella: D. Joaquim Aldrich, català, encasillat y polavieji.
- Figueres: D. Mariano Vilallonga, català, encasillat y silveli.
- Vilademuls: D. Gustau Ruiz, castellà, encasillat y silveli.
- Olot: D. Carles de Camps, català, encasillat y silveli.
- Puigcerdà: Marqués de Sta. Ana, català, encasillat y silveli.

PROVINCIA DE BARCELONA

- Barcelona: D. Joan Sellarés, català, encasillat y polavieji.
- Id. D. Joseph Cucurella, català, encasillat y polavieji.
- Id. D. Joan Puig y Saladrigas, català, encasillat y conservador.
- Id. Marqués de Soto Hermoso, català, encasillat y silveli.
- Id. D. Joan Sol y Ortega, català y republica.
- Id. D. Eduart Maluquer, català y gamacista.
- Id. D. Rómul Bosch, català y Sagasti.
- Granollers: Marqués de Sta. Isabel, català, encasillat y silveli.
- Mataró: D. Trinitat Rius, català, encasillat y polavieji.
- Arenys: D. Joseph Planas, català, encasillat y conservador.
- Vich: D. Raymond d' Abadal, català, independent.
- Berga: D. Antoni Rosal, català, independent.
- Manresa: D. Leonci Soler, català, encasillat é independent.
- Tarassá: Alfons Sala, català, encasillat y sagasti.
- Sabadell: D. Timotéu Bustillo, castellà, encasillat y gamacista.
- Igualada: D. Ramón Godó, català, sagasti.
- Vilafranca: D. Carles M. de Moy, català, encasillat y conservador.
- Vilanova: D. Joan Ferrer y Vidal, català, encasillat y sagasti.
- Sant Feliu: D. Lluis Sedó, català, romerista.
- Castellterol: D. Ramón de Rocafort, català, encasillat y conservador.

PROVINCIA DE TARRAGONA

- Tarragona: D. J. Pi y Margall, català, de oposició y republica federal.
- Id. D. Joan Cañellas, català, de oposició y liberal.
- Id. D. Ramón de Morenes, català, encasillat y silveli.
- Vendrell: D. Anton Rossell, català, encasillat y silveli.
- Valls: D. Joseph Mir y Miró, català, de oposició y republica federal.
- Tortosa: D. Teodor Gonzalez, català y silveli.
- Gandesa: D. Enrich Llanés, català, encasillat y polavieji.
- Roquetas: D. Vicens L. Puigcerver, castellà, encasillat y sagasti.

PROVINCIA DE LLEYDA

- Lleyda: D. Joaquim Gomez, castellà, encasillat y conservador.
- Balaguer: D. Manel Vivanco, castellà, encasillat y silveli.
- Borjes: Marqués d' Olivart, català, encasillat y silveli.
- Cervera: D. Vicens Alonso Martinez, castellà, encasillat y silveli.
- La Seu: Duch de la Seu, castellà, encasillat y silveli.
- Solsona: D. Isidro Valls, català, encasillat y polavieji.
- Tremp: D. Miquel de la Gàndara, castellà, encasillat y sagasti.
- Sort: D. Joan Torras, català, independent.

Total quaranta quatre, dels quins trenta quatre catalans y deu no naturals de Catalunya que s' poden calificar de cuneros, per no tenir la major part d' ells altre mérit sobresalient que 'l parentiu ó la protecció de personatges polítics de tota mena de colors. A Lleyda, si no s' espavilan, aviat quedarán convertits en un féu de Castella, donchs de vuyt diputats que corresponen a n' aquella provincia sols tres son catalans; y a Gerona, pot ben succehir lo mateix, perque si aquesta vegada compta de vuyt diputats ab cinch de catalans es perque a La Bisbal ha sigut derrotat En Villapadierna y a Olot no s' ha presentat lo valencià Llorens.

La qüestió de naturalesa, per lo que pot afectar als interessos de Catalunya no es, en termes generals, tant important com podria semblar, perque molts dels diputats en que sien catalans no actúan com a tals, sino quasi sempre com escolans d' amen dels capítossos del partit a que pertanyen. De tots modos millor es que ho sigan: sempre s' podria esperar més d' ells que dels que no ho son en circumstancies determinades.

Una altre observació també s' pot fer y es la mágica eficacia del encasillament. Dels diputats elegits, trenta un eran encasillats y alguns dels tretze restants, sense serho, a l' ajuda de la influencia oficial deuen bona part del seu triomf, sino la seva elecció per complert. Axó vol dir que un diputat d' oposició veritable es tant difícil de trobar com una agulla en un paller. En lo sistema parlamentari que s' practica a Espanya, la oposició també la nombra 'l Govern: tot es fingit. Si no s' hagués arreglat lo del *turno pacífico*, si de tant en tant no hi hagués alguna *corazonada*, etzètera, etc., tots los Governos serien eternals. Perxó dels trenta tres diputats avans diits n' hi ha de tots los matissos dinastichs: silvelins, conservadors, polaviejins, sagastins, gamacistes, canalejistes y fins independents.

D' aquestos últims, ó sia, dels qu' hem calificat d' independents, n' hi ha tres ó quatre quines idees s' acostan a les nostres. Veyám com se portarán.

De la gran majoria no n' esperém res de profit.

Y.

Notes electorals

Han sortit nombrats Diputats a Corts per la nostra provincia tots los senyors encasillats menos un. Confessem la nostre equivocació, donchs creyém que n' sortirien tots. Moltes ne deu haver fet en lo districte de La Bisbal lo cecich puigcerveri, quan, malgrat la ajuda manifesta del ca-

pitost dels silvelins, lo candidat republicà senyor Lletget ha triomfat del senyor Villapadierna, y quan ha conseguit la unió difícilíssima de la gran majoria de les forses republicanes del districte. La lliçó, més que pera 'l senyor Villapadierna, ha sigut pel caciquisme que 's creya omnipotent y qu' ha rebut en la nostra provincia un cop que podria ésser mortal si 'ls qu' avuy governan no tinguessen interès en mantenir-lo y sostenir-lo.

Y que tenen aquest interès ho demostra la candidatura que se suposa oficial pera la elecció de senadors, composta d' un silvelí (D. Albert Camps), d' un canalejista y d' un puigcerverista; un marquès quin nom no 'ns recorda en aquest moment. Es a dir, la consagració del pacte, ab majoria pera la oposició y tot, y dos senadors cuneros.

Com se véu, aném progressant ràpidament per la via del sistema representatiu veritat, del sistema que preconisa 'l senyor Marqués de Camps en son manifest als vehins del districte d' Olot. L' amor del senyor Marqués de Camps a n' aquest sistema, permetins que 'l tinguém y 'l califiquém de purament platónich, puig no li priva d' apoyar en altres districtes candidats cuneros y contraris a las ideas qu' ell diu sustentat, ni li privarà tampoch de segur d' apoyar en les eleccions de senadors del diumenge vinent als candidats oficials, per cuneros que sien y per més que representin una avinensa ab lo caciquisme més desvergonyat qu' havia pesat sobre la provincia de Gerona.

Com a no encasillat per ara no sabém se presenti candidat pera senador més que 'l senyor Roger de Figueras. Se diu que se 'n presentarà algun altre. La candidatura oficial se manté reservada, potser esperant instruccions de Madrid ó arreglar-la y modificar-la a última hora segons convinga.

Per Gerona han sigut elegits compromissaris D. Anton Boxa, D. Vicens Carreras y D. Joseph M.ª Perez, cap d' ells de la situació, pero tots d' acort ab ella y en bona inteligencia y armonia ab los que governan.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — Sessió del dia 19 de Abril. — (2.ª convocatoria). — Reunits 4 concejals, baix la presidència del Alcalde senyor Boxa, pengueren les següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes de import total 737'40 pessetes.

Concedir permís pera practicar obres a D. Jaume Claramunt y a la Sra. viuda de Escallar.

Nostre colega lo *Diari de Gerona* inserta un interessant article del conegut enginyer nostre amich don Pere Lliurella, sobre la manera d' evitar l' incendi dels boscos. Per falta d' espay no 'l reproduhim, més donarem un petit extracte, recomanant de passada sa lectura als propietaris de boscos surers. Feya temps que 's buscava el medi d' evitar los estragos d' una crema dels boscos y aquest medi l' ha descubert, segons diu lo *Butlletí de la Societat nacional d' aclimatation*, Mr. Roland Goszelin de Villafranche-sur-mer, en un incendi ocregut entre Niza y Villafranche, donchs va notar en ell que quan era més intens el foch, en determinats indrets s' estingia de repent quan trobava alguna planta de *opuntia* (figuera de moro). D' aixó en dedueix Mr. Henri de Parrille, director de *La Nature*, que per dominar aquets incendis se deuen voltar los boscos de dos fileres de figueres de moro a distancia d' un metre l' una de l' altre, escullint les especies que millor s' aclimatín en nostre pays. Y quan se tractés d' una finca molt gran podria dividir-se en feixes, separades unes d' altres ab dos fileres d' aquella planta. Lo senyor Lliurella, a qui felicitem, acaba estudiant quines varietats d' aquella planta s' aclimatarien millor en nostra comarca, y les propietats d' aquelles plantes.

— La Junta polaviejina de Gerona ha publicat una carta-circular sollicitant adhesions al general Polavieja, en la quina després de fer un elogi del general y de resumir lo manifest-programa d' aquest, ampliat ab la carta dirigida al senyor Domenéch y Montaner, expressa la seva conformitat ab lo mateix y la confiansa que té en la seva realització, excusant-se de seguir-lo no obstant venir contingut en lo Programa lo servey militar obligatori, per no constituir lo polaviejisme un partit polítich a la espanyola, quedant los polaviejins ab llibertat de discrepar del seu gefe.

Respecte a la seva intervenció en la marxa política de la provincia, diu que com la Junta se va constituir tart, quan va venir la hora de les eleccions s' ho varen trobar tot pasat, obtant en conseqüència pel retrahiment. Son a n' aquest propòsit significatives les següents paraules:

«... Usted sabe perfectamente como viene de mucho tiempo a esta parte administrada esta Provincia, gracias a la acción de los caciques, que tienen toda su fuerza y apoyo en diputados cuneros y amigos ó servidores de personajes políticos más ó menos recomendables. Sabe Vd. tan bien como nosotros, que acá existen pactos, en cuya moralidad no hay que ocuparse, y que a consecuencia de ellos, y sobre todo de la meritada *casualidad* (l' encasillament del senyor Marqués de Camps pel districte d' Olot y no pel de Gerona) en la formación del encasillado, no hubo medio ni tiempo siquiera, para presentar candidatos naturales y convenientes al país, al menos en los citados distritos (Gerona, Olot y

La Bisbal — ¿y porqué no Vilademuls y Sta. Coloma? ¿No son cuneros los senyor Ruiz y Comyn?); y sabe Vd., por último, que sin duda para animar a los elementos sanos y nuevos en la política, con cuya representación nos honramos, y como si la Provincia hubiese de ser perpetuamente feudo de alguien, nos hicieron saber los señores Comyn y Marqués de Camps (Remitido de dichos señores inserto en el *Diario de Barcelona* de 13 del pasado Marzo) que constituía la base fundamental de toda su política en Gerona su *resolución* de que ninguna fuerza extraña, de cualquiera entidad que fuese, influyera en lo porvenir en el despacho de los asuntos de la provincia.»

Entre 'ls firmants figura com a vocal de la Junta D. Domingo Pujol y Vilallonga, que ignoravam ne formés part al publicar en lo número passat los noms dels senyors que la constituïhexen.

Apart de la carícia transcrita dirigida als elements directius de la política provincial, la carta-circular nos ha semblat mol fluixa, sense que 'ns hagen convensut les excuses que dona respecte la implantació del servey militar obligatori, que 's contradiuhen ab la afirmació categòrica feta anteriorment de no poder seguir al general de mantindre aquella implantació, ni respecte de la seva passivitat en les passades eleccions de diputats, sobre tot quan aquesta passivitat continua per lo que 's refereix a la elecció de senadors, que sense contar ab ells en res ni per res mangonejan los silvelins ab ajuda dels seus aliats canalejistes y puigcerveristes. Estém donchs a la mateixa, ó sia que per ara y tant los polaviejins en la provincia de Gerona com si no existessen.

Es dir los polaviejins, la Junta que 'ls representa ó diu representarlos. Perque sense intervenció ni conexement de la Junta, los que s' han espavilat, com lo senyor Aldrich, s' han fet encasillar y han pactat ab tothom qu' ha sigut necessari y viuen en bona armonia ab la conxorxa que mana. Y per més que *El Autonomista* assegura que 'l senyor Aldrich té per una calúnnia 'l que se 'l califiqui de polaviejí, nosaltres sabém de bona tinta que dit senyor ho es, y que la Junta de Gerona encara que tingués sobre 'l particular alguns dubtes lo té d' admetre com a tal ¿Veritat que no ns equivoquem?

En una paraula, los polaviejins de Gerona son uns bons minyons, senten molt lo que passa aquí y en to restant d' Espanya, y ho esperan tot, ben assentadets, del General.

— A Mataró s' ha constituït una Associació Catalanista pera propagar los nostres ideals y treballar en favor de la restauració y de la llibertat de la patria catalana. Sia la enhorabona y comptin ab lo nostre concurs.

— Diumenge passat, festa de Sant Jordi, patró de Catalunya, moltes societats y associacions catalanistas la celebren ab funcions extraordinaries, havent tingut la majoria d' elles la atenció de convidarnos. Les hi donem les gracies.

— Ha estat un quantis dies en lo port de Roses la esquadra espanyola d' instrucció a les ordes del contra-almirall Càmar, composta del acorassat «Carlos V», los creuhers «Lepanto» y «Alfonso XIII» y 'ls contra-torpeders «Osado» y «Audaz».

— Dissapte a la tarde mori en la nostre ciutat lo Rvt. Dr. D. Narcís Matas que havia sigut durant molts anys catedràtich del Seminari Conciliar de Gerona. Al cel sia, y acompanyém a la seva familia en lo sentiment.

— Lo die 17 del present celebrá Junta general a Barcelona lo Monte-Pio del Colegi Notarial de Catalunya. En ella se nombrá una Comissió encarregada de dictaminar dintre tres mesos, sobre 'l Projecte de Reglament y Estatuts pera dit Monte-pio format pel notari de Gerona, nostre bon amich y vice-president del Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca, N' Emili Saguer y Olivet, de quin projecte donarem compte a nostres llegidors tant bon punt vegé la llum pública. La proposició en que 's demanava 'l nòmbreament de la Comissió aludida, fou objecte de empenyat y vivíssim debat, essent aprobada per gran majoria.

— Pera 'l dia 30 d' Abril a las 3 de la tarde está convocat lo Consell de representants de la «Unió Catalanista».

— Copiem de *La Renaxensa* del 18 d' aquest mes:

«Ab satisfacció enterém a nostres llegidors de que 'l catalanisme comptara ben aviat, ab un nou y poderós element. Alguns joves, ferms y decidits catalanistas, tingueren lo pensament de fundar una associació de caràcter religiós encaminada a demanar al cel per mediació de la Verge de Montserrat sa benedicció en la lluyta que nostra Patria estimada sosté per la reivindicació de sa personalitat nacional, considerant, ab certesa, que jamay los esforços dels homes son bastants sense la protecció divina. Concebuda la idea, anaren a pendre concell en bona font acudint a nostre bon amich lo Reverent doctor don Joseph Torras y Bages, que aprobantlos lo pensament los ha dirigit y ajudat en los preliminars d' organizació que avuy se pot dir están ja conclusos, puig després d' algunas conferencias tingudas per los iniciadors ab lo referit Dr. Torras y ab nostre també estimat amich y company de redacció D. Ricart Permanyer, lo diumenge prop passat celebraren una reunió, última de las preparatorias, en lo Circol de Sant Lluç, pera exposar als adherits, que son ja alguns centenars, lo pensament y demanar desseguida 'l consentiment de l' Autoritat Eclesiástica quin obtingueren abir concedit per lo M. I., senyor Vicari Capitular doctor D. Francisco de Pol a qui passá a visitar a tal objecte una comissió presidida per lo senyor Permanyer.

En la reunió del diumenge aquest senyor manifestá que 'l medi més segur pera conseguir que acabés d' una vegada la opressió que Catalunya sofreix y la esclavitut en que viu de fa molts anys, es lo conseguir sa regeneració espiritual, y que a aixó anava la associació en projecte; y que no havent pres la paraula més que per obrir la sessió la cedía al Rvt doctor Torras.

Aquest senyor la dirigi als presents, que eran en gran número, dibeant que la bondat del pensament que 'ls tenia reunits

era penyora de que, encara que nascut en forma petita, prompte s' engrandiria estenentse per tot Catalunya; comptant com se compta ja ab l' element principal per tota regeneració, que es un vincle d' unió, vincle que aquí tenim en la devoció general a Catalunya a la Verge de Montserrat, y que debia aprofitarse, ja que, si sempre la devoció es eficás, piadosament pensant de créures que Nostre Senyor afavorirà nostra regeneració acullint las plegarias que se li dirigiran per intermediació de la seva Mare amatíssima; que 'l principal objecte de la associació devia ser lograr la benedicció del Cel per nostra Patria, y procurar la unió de tota la gent de bons sentiments que avuy viu aislada, lo qual se conseguiria per medi dels actes piadosos y de devoció en comú y privats en llengua catalana, element poderós d' unió y de propaganda piadosa. a quin punt dona 'l Dr. Torras gran importancia, citant las paraules del difunt A. quebisbe de Tarragona. Excm. é Ilm. Benet Vilamitjana de que la llengua materna es la llengua del cor y del pios afectes, que 'l nostre poble ó no entén lo castellá ó l' entén mal, essent molt cert lo que deva un a uns predicadors: Vosaltres prediquen en castellá y la gent se condempna en catalá. Acabá 'l Dr. Torras recomanant que l' entusiasme ab que 'l projecte era acullit de via anar acompanyat de la constancia y sostingut treball.

La Associació, que publicarà fulls y llibres de propaganda religiosa en catalá, s' titulara «Liga espiritual de Nostre Senyor de Montserrat» Desitjém que son engrandiment sia rapit y ràpits també 'ls fruits de sa acció.»

— Hem rebut lo nombre 5 de la Revista oficial del concurs de Agricultura é industrias anexas que se celebrará a Figueras durant les vinentes fires de Santa Creu, y en ell s' inserta lo Reglament del concurs popular, especial de viram que tindrà lloch lo die 4 del vinent Maig de 7 a 12 del mati en la Rambla d' aquella ciutat, oferintse 300 pessetes en 30 premis metàlichs. Dit Reglament, firmat per l' Alcalde, president de la Comissió organitzadora, y pel Secretari, es redactat en llengua catalana. Desitjém que tinguin lo millor éxit los concursos projectats y rebin una vegada més lo Ajuntament y Comissió organitzadora nostre aplauso, esperant que la iniciativa d' aquella Corporació serà una lliçó per' altres Ajuntaments. Y consti que no parlém pel de Gerona, que altre feyna té.

— Durant les vinentes fires de Santa Creu, y en los dies 3 y 4 de Maig, en lo local de la Subdelegació del Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro tindrán lloch dos concursos agrícolos, en los quins s' usará el catalá.

— L' Iltrm. Sr. Bisbe de Vich, Doctor Morgades y Gili, restaurador de Ripoll y fundador del Muséu diocesà aussonense, ha sigut nombrat Bisbe de Barcelona. Pera substituir-lo en la Séu vigatana ha sigut proposat lo virtuós y modest sacerdot Rvt. Doctor Joseph Torras y Bages, plé de zel per la religió y d' amor a la terra catalana, a quin enalitim ha vingut consagrant fins are los mellors fruits de son talent privilegiat y de sos fondos y seguits estudis y meditacions. Proba de son valer ne son les seves publicacions místiques, los seus discursos filosófichs en la *Academia de St. Lluch*, en la de Bellas Arts y en la de Bones Lletres de Barcelona, les seves conferencies morals y, sobre tot, lo se importantíssim llibre «La Tradició Catalana», en lo quin fa lo procés-històrich del pensament catalá a través dels segles per medi del anàlisis y de la crítica dels escrits de les inteligencies més poderoses que ha produhit la nostre terra.

Aplaudim l' acert del Govern en tals designacions y felicitém de tot cor als nombrats, dels quins molt poden esperar los bisbats de Barcelona y Vich, y dels quins molt nos prometém tots los que 'ns dalim per la restauració de nostre estimada Catalunya.

— S' ha publicat un Real Decret creant las comissions especials pera la redacció dels projectes de lleys qu' han de contenir las institucions forals que deuen ésser conservadas.

La Comissió de Catalunya, presidida pel Vocal corresponent en la Comissió general de Codificació se compondrà de quatre vocals designats per cada una de las quatre Diputacions provincials; quatre mes designats respectivament pels Collegis d' Advocats de Barcelona, Gerona, Lleyda y Tarragona; un altre elegit per la facultat de Dret de la Universitat catalana, altre nombrat pel Collegi notarial del territori y altres dos per las Academias de Jurisprudencia y Llegislació y de Dret de Barcelona, total tretze.

Lo requisit indispensable pera ésser nombrat es ser lletrat de la regió catalana.

Se diu que presidirà la Comissió D. Francisco Romani y Puigdemolas, per no poder al present presidirla lo senyor Durán y Bas qu' es lo vocal corresponent a Catalunya en la Comissió general de codificació.

Ha arribat, donchs, la hora, de que tant la Diputació provincial com lo Collegi d' Advocats de Gerona demostrin son amor a la terra catalana y al seu dret propi y tractant-se com se tracta d' una missió importantíssima que pot influir d' una manera decisiva y potser irremeyable en lo pervindre de Catalunya, pessin bé lo que fassin y escollexin pera representarlos a personas de valú regonegada y que hagin demostrat lo seu amor al dret de la terra y 'ls seus conoxements fondos del mateix, sien ó no diputats provincials y pertenescan ó nó al Collegi de Gerona.

VARIETATS

NOTAS ECONÓMICAS

La Caixa de Precisió y Socorro es una institució económica que té per objecte aplicar a las classes obreres catalanas las ventatjas dels segurs socials d' accidents, malalties, inutilitat pel treball y vida.

SA MIRADA

A. E. LL.

¿Perqué abaixas tos ulls, hermosa mia,
Tos ulls fets per l' amor,
¿Si al posarlos en mi bat de alegría
Sas alas lo meu cor?

¿Si com s' esponja del auell la ploma
Als raigs del sol ardent,
Axi 's dilata aquell ó ma coloma,
Quan ta mirada sent?

¿Perqué abaixas tos ulls quan per las ninas
Dels meus mon cor amant
Guayta ton cor, com guayta entre cortinas
L' amada á son galant?

Si ab més goig en los teus mos ulls se posan
Que 'l papalló en las flors;
Si més que aqueix en llurs perfums, ells gosan
Dels teus en los ardors;

¿Perqué privarme de aqueix gust, ma bella?
¿Perqué eix esguart diví
Pels altres molt més dols que 'l de una estrella
Tant cruel ¡ay! per 'm!

¿Quina flor á l' abella has vist que amague
Son boló de mel plé?
¿Quina mare has vist may que 'l llum apague
Quant gosa ab ell son bé?

Oh! jo vull qu' en tos ulls mon cor s' encengue,
Com papalló en la llum!
Jo vull que per tos ulls en ton cor prengue,
Lo foch que 'l meu consum!

Jo vull en ta tendríssima mirada
Tot ton amor llegir!
Jo vull, pus tinch ton cor, ó ma estimada,
Tot lo qu' ell sent sentir!

Jo vull... mes no: no 'm mires si devias
Del pudor esqueixar
Lo cast vel, pus llavors ¡ay! no tindrias
Ton cor ab que abrigar.

Si per 'l mirarme á mí de tas pestanyas
Borrar era precís
Eixos raigs de modestia ab los quals banyas
Ton amorós somris :

Si llavors no tinguesses, com tens ara
Eix dolsíssim esguart de ángel del cel,
Segueix de tas miradas sent avara....
Jo vull que 'm semble quant te mir 'la cara
Que m' estima una verge de Rafel.

+ JOAQUIM RUBIÓ Y ORS.

Janer de 1854.

(De Lo Gayter del Llobregat.)

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Girona del die 22 d' Abril

Especies	Mesures	Pesettes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	1750
Mestall	"	1400
Ordi	"	900
Ségol	"	1300
Civada	"	800
Besses	"	1700
Mill	"	1700
Panís	"	1750
Blat de moro	"	1250
Llobíns	"	900
Fabes	"	1300
Fabó	"	1400
Fassols	"	2200
Monjetes	"	2300
Ous	Dotzena	0090

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

Dimecres 26. — St. Cleto y St. Marcellí.
Dijous 27. — St. Pere Armengol.
Divendres 28. — St. Pau de la Creu, St. Prudenci y St. Vidal.
Dissapte 29. — St. Robert y St. Peré de Verona.
Diumenge 30. — La Mare de Deu de Montserrat, St. Pele-
gri y Stes. Catarina y Sofia.
Dilluns 1. — St. Felip y St. Jaume, apóstols.
Dimars 2. — St. Anastasi y Sta. Zoé.
Dimecres 3. — La Invenció de la Sta. Creu.
Dijous 4. — Sta. Mónica.
Divendres 5. — St. Pio V. y la Conversió de St. Agustí.

Quaranta Hores.

Dels dies 26 al 29 en la iglesia del Hospital, del 30 al 5 en la de les Beates.

Girona. — Establiment tipogràfic de Pària Torres
Plassa de la Constitució, 9.

de la reconciliació ab mon Deu, ofés per mí tantas ve-
gadas!..... ¡Ja hi soch!..... ja s' acosta l' hora d' anar
als peus del ministre de Deu, per' alleugerirme d'
aquest pes del pecat que pesa sobre l' ànima meva do-
lorida, y que tants anys hi he dut sens adonarmen.
¡Ja clareja y 'm sembla que la claror que tot just s'
ovira es més hermosa que la qu' he vist fins are, sem-
bla més del cel, com si allí dalt de tot me mostrés lo
camí que allí hi porta..... Mes no: qu' es la meva vida
nova qu' hermojeja fins aqueixa llum del cel que in-
diferent havia mirat tantas vegadas després de cent
nits de desordres y pecat.

..... Ma vida ha estat un caos,..... una nit..... á
voltas de tempesta, á voltas també hi he vist estrelles,
y la nit llavors ha estat plácida, afalagadora y d' en-
somnia que m' ubriacaban..... A l' alba de ma juven-
tut, va aparéixerme en eixa nit de ma vida una dona
ab los brassos oberts, somrientme, cridantme ab
amor, y ja en soç abraçsos apretantme transportada,
tenintme presoner y foll, sent d' aqueixa nit del pecat
la fada que 'm dominava, fascinadora, ofegant ab sos
cants la vostra veu, Deu meu! que á Vos me cridava.
Y atent tant sols á la d' ella, perdut y rendit per son
esguart que reflectia l' amor mundá, ¡qué lluny vaig
fugir de Vos, Deu meu, qué lluny!..... Y vaig trepit-
jarho tot en mon camí, l' honra, vostras lleys divinas,
y l' amor que tant haveu recomanat del pròxim, á qui
he maltractat de totes maneres!.....

Y jo fugint sempre, y Vos cridantme sempre ab amor constant, y jo sort rebujantvos!.....

Mes aquella dona 'm va deixar de sopte (y per
sort meva, are ho veig) y la vegí fugir ab un altre
rihent de mí..... com jo reya de Vos, també fugintme.
Pero no vareu Vos abandonar-me, y clara of llavors
vostra dolsa veu cridantme de nou y perdonantme!...
¡Jo vos amo, Deu meu! Deu de misericordia!

Quan encara las riallas y 'l despréci d' aquella
dona me ferian lo cor, y 'm creya sol y desamparat y
sense vida, ab més amor Vos me voliau, y més fort
me cridavau, obrintme 'ls brassos pera consolarme 'n
ells plé de misericordia!..... Y qué bé sabereu preso-
narme y tornarme á Vos!..... Sí, bé ho recordo; quan
vaig saberho qu' ella m' havia abandonat, era un ves-
pre, vaig quedar trastornat, y esma - perdut anava do-
nant voltas per la ciutat; veig gent recullida y devota
en son posat anar depressa pels carrers, y endevino
hont van, y un recort de l' infantesa, de la meva mare
estimada que 'm devía guiar desde 'l cel, m' im-
pulsava á seguirla y entro en una esglesia..... Allí,
allí ressonava vostra veu, bon Deu, per boca d' un sa-
cerdot.....: « Veniu á mí los afligits, diu lo bon Jesús,
que jo vos consolaré; pecadors, que regoneguent vos-
tras culpas y maldats, sentiu vostres cors espavor-
dits..... veniu á mí, que jo vos perdonaré, y no 'm re-
cordaré may més de las vostras ofensas, per grans y
nombrosas que sian, y vos consolaré asseyentvos en lo
festí de ma eterna Gloria»..... ¡Oh llenguatje diví, plé
de dolcesa, may sentit com llavors lo vaig sentir res-
sonar en mon cor, que 'm batejava á l' hora de goig,
d' arrepeniment y dolor, y d' amor immens!..... Y
vaig plorar, mes ab plorar que 'm omplia de consol, y
aquellas llágrimas, que 'm tornan sempre als ulls,
son més dolsas, més alegres, molt més que aquellas
riallas y disbauxas de ma vida pecadora.

Donau-me llágrimas, Deu meu, no se 'm acabin
may aquestes llágrimas, que pegan esborrar las tacas
de la meva ànima pecadora, tant tart despertada del
son del pecat, qu' espero me perdonaré després d'
una confessió que ja 'm tarda anar á fer..... ¡Y no 'm
deixéu may de la vostra ma, may més!.....; perque 'l
meu cor pecador desde l' infancia es tot flaqueja, in-
clinat encare al mon de perdició, y 'l sento batre á
voltas al recort d' un nom..... d' aquella que viu en-
care y puch veure com una temptació sortintme al pas...
Mes no!... Perdonéu mon desvari, Deu meu; no la vull
recordar ja ni un moment, perque 'l cor qu' ha sigut
seu, al sol recort se 'm subleva y me fuig, y fugiria de
Vos altre vegada. ¡Primerament se 'm torni á bocíns
dintre 'l pit ans que torni enera del camí que 'm
porta á Vos, al camí de la creu y de la salvació..... y
la penitencia.

¡Ja 'l cel rogench ab tons d' or s' illumina y va á
sortir lo sol; gracias, mon Deu, avuy es lo día de la
vostra misericordia, y avuy comensará la meva peni-
tencia y 'l meu amor etern á Vos, vivint per Vos tota
ma vida; mes, ay! que lo millor d' ella no ha es-
tat dedicat á Vos, y las primicias las he ofert á una
criatura enemiga vostra, han sigut pel pecat! ¡Perdó,
Deu meu, perdó!..... jo feré penitencia y ploraré mas
culpas y os amaré ab tot lo cor y per sempre, sem-
pre més!.....

Astruc GIBBAL y BALANDRU.

Aquesta institució creyém qu' ha de arrelar á Catalu-
nya, perque són esperit s' agermana forsa ab las tendencias
del poble catalá y perque vindrá á ser á Barcelona com un
natural complement de la Caixa d' estalvis que tant favores-
cada ha arribat á veurers per las classes populars catala-
nas. Aquesta última Caixa favoreix la primera forma de pre-
visió coneguda, qu' es l' estalvi, y la de Previsió y Socorro
posa á má de las personas qu' han sapigut aprofitar la pri-
mera, depositanthi sos estalvis, la manera de portar sa pre-
visió al últim extrém de perfecció possible.

Gran cosa es, sens dupte, que 'l treballador sápigat es-
talviar cada setmana algunas pessetas de son jornal, por-
tantlas á la Caixa d' estalvis; mes si cau malalt, si es vícti-
ma d' un accident, si mort en lo plé de la vida, ni ell ni la
seva familia podrán ferne gayre cosa de profit, de dugas ó
tres centas pessetas, estalviadas á cop de suar y d' impo-
sarse privacions. Per aixó la Caixa de Previsió y Socorro,
imposantse en los principis de las institucions de segurs,
ofereix á las classes treballadoras catalanas, que forman la
principal clientela de la Caixa d' estalvis, la manera d' em-
plear una petita part de las quantitats que arreconan, de
modo que en un moment puguin trovarse fet l' estalvi que
necessitarián molts anys de vida pera reunir y del que po-
drán aprofitarsen al caure malalts, al ser victimas d' un
accident, al quedar inútils pel treball ó al morir.

Pera lograr aqueixos resultats la Caixa de Previsió ha
establert algunas combinacions de seguros á las quals po-
dian acudir los obrers perque los preus ó primas qu' exigeix
aquella Caixa son molt baixos: Hem d' advertir qu' entre
las operacions de que parlém n' hi ha unas qu' han d' esser
fetas pels obrers individualment, anant á son càrrech lo pa-
go del segur, pero ni ha d' altres que han de ferlos y pagar-
los los amos y son á favor de tots los obrers que treballan
heix la seva dependencia. Aquestas últimas donan lloch á
los segurs colectius, y d' ells, de lo que socialment signifi-
can y de la forma en que 'ls fá la Caixa de Previsió, nos re-
servém tractarne un altre día.

Avuy explicarem solzament los segurs individuals que
fá aquesta Caixa, ó síá, los que cada treballador ha de con-
tractar y pagar per ell mateix.

Figura ans de tot lo segur contra accidents. La Compa-
nyia pren en consideració que de tot accident, ó sigan, de
tot fet desgraciad, exterior al home, que obri fixament en
perjudici d' aquest, pot resultarne la mort, una inutilitat
permanent pel treball ó bé solzament una incapacitat tem-
poral. La Caixa de Previsió á cambi del pago d' una petita
cuota mensual se compromet á pagar un capital en los dos
primers cassos y una pensió diaria mentres duri la incapa-
citat, en lo tercer. Se comprén que la cuota qu' ha de satis-
ferse se troba en relació als perills que ofereix l' ofici del
assegurat. Presentarém un exemple d' aquest segur. Un
mestre fuster pagant 7'96 pessetas cada mes, assegurará per
cas d' accident: un capital de 10,000 pessetas per sos he-
reus si mor, 20,000 pessetas per ell si queda inútil y 5 pes-
setas diarias si sols resulta temporalment incapacitat pel
treball, mentres duri aquesta incapacitat.

Los segurs de malalties y d' inutilitat pel treball los fá
la Caixa de Previsió en forma semblant, compromententse á
pagar una pensió diaria mentres duri la malaltia ó la inuti-
lidad, y aixó á cambi d' una cuota mensual de poca impor-
tancia.

Lo perill de no possehir estalvis al arribar á vell y no
veurers ja ab forsas pel treball, lo preveu també aquella
Caixa, facilitant lo segur d' una pensió diaria cobradora per
l' assegurat, de 60 anys per amunt; y lo perill de morir de-
ixant sense recursos á la familia, lo salva presentant lo se-
gur de vida en condicions que, per exemple, un obrer cai-
xista de 37 anys pot assegurar un capital de 600 pessetas,
que quan ell mori cobrará la viuda, sos fills ó la persona
qu' ell designi, pagant sols per aquest segur una prima de
175 pessetas cada mes.

La Caixa de Previsió ha tingut en compte que 'ls perills
que deixém esmentats y que tanta importancia tenen per las
classes populars, no 's presentan may separadament, sino
que sempre solen anar junts, y per aixó ha establert una pi-
la de combinacions de segurs que inclouhen totes las opera-
cions avans ditas ó part d' ellas. D' aquestas combinacions
creyém d' interés donarne un exemple. A 30 anys, pagant
4'82 pessetas cada mes pot assegurarse 3 pessetas diarias
en cas de malaltia, 1'50 en cas de inutilitat, 5,000 en cas
de mort per accident y 5,000 en cas de inutilitat per acci-
dent. No cal dir que ab una cuota més crescuda, poden asse-
gurarse quantitats de més importancia y que además ab las
operacions qu' hem explicat poden ferse moltes altres com-
binacions, entre las quals ne figuran algunas per las quals
la Companyia 's compromet á tornar las primas rebudas si
l' assegurat mori avans de 60 anys, á convertir la prima
pagada en renda vitalicia á comptar d' aquesta edad y á tor-
nar la prima en lo primer cas ó convertirla en renda en lo
segon. Tot aixó s' entén á més de las indemnizacions que
en lo segur s' hagin contractat.

FRANCESCH MORAGAS.

(De La Veu de Catalunya.)

SECCIÓ LITERARIA

CONVERSIÓ

(Monòlech)

.....¡Cóm me consola la blanca llum que al orient
comensa á anunciá 'l nou día..... día que ha de ser lo

Guía del viatger en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglés a 18 k^m. de Gerona.

Anglés. — 14 k^m. de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbucias. — 36 k^m. de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^m. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur. — 44 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Ayguas sulfurosas.

La Catalana. — Ferreteria, quincallería y merceria. — Mercadal 7 y Plassa de la Constitució 1.

Besalú. — 41 k^m. Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Blanes. — 32 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 k^m. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá.* — Cotxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge. — 27 k^m. Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón. — 59 k^m. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^m. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d' Aro. — 23 k^m. (Id. anterior).

Castelló d' Ampurias. — 41 k^m. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — *Jutjat de 1.ª instancia.* — *Sucursal del Banch d' Espanya.* — *Institut de 2.ª ensenyansa.* — *Museo provincial.* Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — *Carrer Nou.*

Café Norat. — *Rambla de la Llibertad.*

Encesa y C.^a, en comandita. — *Farinera.* — *Carretera de Barcelona.*

E. Barangé y fills. — *Fábrica de sabó a Gerona, Granollers y Barcelona.*

Pérez, Sauri y Noguera. — *Fabrica de ciments y cals hidráulica.* — *Industria 2.*

Fills de Esteve Garriga. — *Magatzems de vins y arros.* — *Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.*

P. Lluirella y C.^a — *Mechero GOLDEN.* — *Industria nacional.* — *Fabricació de manguitos pera incandescencia per gas.* — *Plassa del Oli, 6.*

J. O. Carbó. — *Camisería y confecció de roba blanca per senyora.* — *Plateria 30.* — *(Quatre cantons).*

Sabiet y C.^a — *«La Gerundense».* — *Fábrica de paper continuo.*

Succesors de Pau Cassá. — *Gran magatzem de paper pintal pel decorat de habitacions.* *Gran varietat de motlluras.* — *Constitució 11.*

Hostalrich. — 30 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^m. Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. *Ruhinas de Ampurias.*

La Junquera. — 47 k^m. Limit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 k^m. Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera. — 24 k^m. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^m. Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 k^m. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^m. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós. — 44 k^m. Estació del Tramvia de Flassá, límit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^m. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 k^m. Ferrocarril fins a Gerona: carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^m. Carretera a la estació de Hostalrich y a Vich. Ayguas acídulo carbonicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^m. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^m. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torroella de Montgrí. — 32 k^m. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 k^m. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^m. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 k^m. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companias de segurs sobre la vida reunidas
Carrer ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908'05 pts.

Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »

Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'61 »

Delegat general en la Proviucia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas. — Narcis Boadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antiséptic per evitar las caries y demés enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Kola del Dr. Roca. — Tónico neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tánic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tánic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de fetje de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse de Jerez y Málaga legitims

De venda a casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ametller)

Cort-Real, 4. — Girona

LO GERUNDÉS

PERIÓDIC PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Coron.	1 pesseta trimestre	150 pesseta trimestre
Fora.	125 id. id.	070 id. id.
	Estranger.	Un número sol.

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línea.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea.	6'30 m.
S. Aniol y sa línea.	7'00 m.
Estanyol y sa línea.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.